

ZARZĄDZENIE

Dnia 22 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w związku z pismem obrońcy skazanego K.K.
z dnia 19 sierpnia 2025 r. sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu
postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 18 czerwca 2025 r., sygn. akt III KO 85 /23
na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

zarządza:

**stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wyżej
opisanego postępowania.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 19 sierpnia 2025 r. obrońca skazanego K.K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2025 r., sygn. akt III KO 85 /23, na mocy którego oddalono wniosek o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 156/22, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 lutego 2022 r., sygn. akt II K 37/21. Jako przyczynę wznowieniową obrońca wskazał wystąpienie w postępowaniu wznowieniowym bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. związanej z faktem, że w składzie Sądu Najwyższego, który wydał ww. postanowienie brali udział SSN M.B. i SSN R.W., powołani na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa

uksztaltowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Powyższa inicjatywa obrońcy skazanego nie mogła przynieść oczekiwanego przez niego rezultatu. Należy bowiem podzielić trafny pogląd, który od lat prezentowany jest w orzecznictwie, że nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakońzonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub orzeczeniem o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (zob. szerzej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., sygn. V KO 47/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. III KO 99/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. II KO 17/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. I KO 10/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., sygn. I KZP 17/22 i argumentację przywołaną w tych judykatach).

Mając powyższe na uwadze - mimo świadomości, że w ostatnich latach w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest również pogląd stanowiący odejście od wskazanej wyżej, utrwalonej linii orzeczniczej - zarządzono jak wyżej.

[WB]

[a.ł.]